

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Čechoslovak**

Vydavatel: **V. Švihovský**

Vydáváno v letech: **1911-[1918], 1913, 04.01.1913**

Čísla ročníků: **3, 1**

Čísla výtisků: **3, 1**

Datum vydání čísla: **04.01.1913**

Identifikátor ISSN: **2414-9373**

Stránky: ,

tak málo jsme měli v letošním podzimku, doplnilo všeobecnou, slavnostní náladu. Clenové újezdniho zemstva: pan Melniček a pan Simar Sims (jenž je zároveň počeitelem školy) pravoslavný duchovní z vesnice Novosolek, díjakom a zpěváci rovněž očekávali příjezd hostů.

Nastal slavnostní okamžik. Převládaví na koni posel zvěstoval, že se hosté blíží Spakovu, hasiči a hudebnici na dany povel se sedají a za několik vteřin přijeli kočáry s předsedou zemské úpravy a jeho paní, členem zemské úpravy a zemských inženýrem. Muzikanti zahráli slavnostní pochod z opery „Žížá u cara“ a hasiči hromovým voláním vitali hosty. Po slavnostním svěcení školy, pan předseda blažopřátky spakovským k tak pěkné škole a přál učitelů i žákům nejlepšího zdaru. Velký dav hněvě děkoval. Když hosté opouštěli školu, hasiči a hudebnici sedají se zase a vzdali čest předsedovi zemské úpravy,jenž velice vše děkoval. Při provolávání „slávy“ a „hůra“ odebrali se hosté k panu Jurenovi, jenž je čestoval slavnostním obědem. Při hostině bylo proneseno několik vřelých příptíků. Místní osadníci projevili nejvřelejší dík předsedovi a členům úpravy za to, že umožnili otevření školy a že svou přítomností poctili Spakov. Před

Tento den na dlouho zůstane památným pro Velký Spakov a na žádost osadníků dovolují si tlumočiti nás nejvýfrejší dílu panu předsedovi zemské úpravy, jeho spanilomyslé choti, a panu zemskému inženýrovi za jejich účastnost při svěcení školy. Děkujeme dále i zemským hlásným panu Melničku a Šimář-Simskému, že podporovali naši snahu o založení školy a osobně se dostavili do Spakova, aby se přesvědčili jak krásně dilo zde bylo vytvořeno. Díky celému Rovenškému tříezdnímu zemstvu, které skutky dokazuje, že má pochopení pro potřeby obyvatelstva a že dobré plní svou práci. Dejž Břh, aby stále kráčelo po této cestě a pracovalo na prospěch našeho řízení.

Zdejší

Dříve než došel tento dopis do redakce zvěděl jsem o slavnosti špákovské z úst samého předsedy rovenské zemské upravy Dmitrije Fedoroviče Andro. Setkal jsem se s ním státnou náhodou při svém pobytu o Vánočních svátcích na Volyni a první o čem začal mluvit bylo svěcení špákovské školy. Byl v pravém slova smyslu nadšen vším, co tam viděl a zažil. Vypovádal mi o skvělému uvítání, o pohostinství špákovských, o přátelských sympatiích, jimž hostitelé zahrnovali své hosty. „Když vídáš, jak vděčné obyvatelstvo uznává práci, již jsme povinni prohlásit, tu čerpáš nové sily a práce se dala smoheně snadnější. Kdyby zemstvo ve své práci našlo všude tak ochotné pomocníky, jako ve Spakově, rovenský újezd by se v brzku pokryl průstou sítí užitečných a nutných ustanov. Zemstvo stavělo školu svým nákladem, ale cím přispěl Spakov, aby školní budova stála co nejlevnější, to ví stavitel, vím to já a vědí to špákovský občané. Ze Spakovou jsme si všechni odnesli nejkrásnější vzpomínky a až se vám naskytne příležitost tilmotači mym srdečný pozdrav a všecky díky.“

Rád plním tuto žádost a jménem Československa připojuji své nejupřímnější blahopřání k významnému kulturnímu ústavu. Věřím, že v brzkou zase bude mi dopráno, abych na stránkách Československa uveřejnil zprávy o nových kulturních a společenských podnicích Spaková a okolí. Chtěl bych tež věřit, že

až příde řada na uveřejnění se
znamu Spakovských odběratelů
Cechoslovana, česká Rus sezná-
mí se s celou řadou občanů špa-
kovských.
V. Sv.

Slavnost vánočního stromku českých dětí v Kijevě

Jako každoročně tak i letos o Vánocích dne 26. prosince v místnostech kříjeckého Sokola uspořádal Dobročinný a Vzdělávací Spolek Jan Amos Komenský stromekovou slavnost pro děti české kříjecké osady. Slavnost se vydařila velice pěkně. Naše české dámy plným právem se mohou bonosít tím, že dělají své mohou, aby způsobily radost českém dětem jak chladném tak bohatým. Již několik týdnů před svátky čile připravily dárky pro děti a sbírají nutné prostředky, aby dárky ty byly co nejhojnější a nejlepší. Mezi téměř neučavými a obětavými dárami považovánmě nutno jmenovat paní Jindříškovou, paní Svareciovou, paní Pospíšilovou a paní Čečet-

Stromecková slavnost shromáždila v Sokolovně netolikо všechny naši děti, nýbrž i hejnо dospělých členů kijevské osady. Dospělí přišli, aby se pokochali radosti svých nejménších, aby v příjemném, níčím nekaleném ovzduší, zapomněli na trampoty deníku života a rozpozmenuli se na chvíle dánvého mládí.

Rozkošný vánocní stromek zdobený hojnými dárky a elektronikami, ozářený množstvím elektrických lampiček, poutal toužebné pohledy dětí, které byly přímo oslněny vším tím bohatstvím. Rozdil mezi dárkou předcházel provedení pěkného programu sestaveného nejdřív učitelem České školy panem Jaroslavem Boučkem a jeho pomocnicí slečnou Molfovou. Hřebem programu

bylo melodrama: „Budečské jesličky“, jež sehraly školní děti v doprovodu hudebního sboru pana L. Peše.

Toto melodrama bylo v pravém slova smyslu celou dětskou operou a nastudování jeho dělá nejdříve pan J. Boučekovi, který se osvědčuje netolik jako dobrý učitel, oddaný a obětavý přítel svěřených mu dětí, nýbrž i jako dobrý hudebník, jenž dovede rozvinuti v útlých srdcích lásku k mění a vyšším požitkům. Uspěchu melodramatu značně napomáhal velice pěkný český orchestr, rozšířený našim osvědčeným a známým kapelníkem paneem L. Pešem. „Budečské jesličky“ jsou velice vhodnou hrou ježto jsou v nich pěkné úlohy a velice melodické sbory. Doporučujeme je našim krajanským spolkům pro pořádání vánocných slavností. Mimo melodrama byla rada velice pěkných solových výstupů (deklamací atd.)

Stromeková slavnost pro nás kijevské Čechy má význam netikoucí obyčejně dětské slavnosti nýbrž i jakési veřejné zkoušky. Školní dítky zde vystupují veřejně a ukazují, čemu se naučily v české škole, již s takovou obětavostí pro ně vzdýrují kijevští krajané. A jako každoročně tak etos zkouška dopadla skvěle a loufám, že promluvím ze srdece svém přítomným, ba vsem kijevským Čechům bez rozdílu věku, aby vzdáli na tomto místě vše,

kyz vzdání na tomto místě vřádý dík panu učiteli Jaroslavu Bončekovi, který tolík již pro nás sládeč vykonal a tak velké zásluhy si získal o vzdělání českých dětí. Nebýt české školy české, věru smutná by to dopadalo s našimi dětmi mnohem s nich by se zajisté odcizilo podne mluv a své národnosti.

Pří tomto nepopiratelném významu české školy dlužno jen upotivati, že naše škola dosud nedohrála podporu a vřelého pochopení, jakého by v plné mřeze zaslouhovala. Dosud ještě musíme vyslyšet jednotlivce, že starost o zachování důstojnosti českého

pokolení jeho mateřské řeči v Rusku je zbytečná a snad i škodlivá. Lépe by prý bylo, tvrdí někteří, kdyby nové pokolení plynulo s ruským obyvatelstvem a splynuli tomu obětovalo svou řeč i národnost. Tito krátkozrací, bohužel, nepochopili nebo chápali nechtějí, že pozbudeme-li svého národnostního cítění ztratíme i na kulturní úrovni, ztratíme vše, co máme, čím se v Rusku právě pyšníme: naše poměrně vysší vzdělání a uvedomění. Splynutí našeho českého živlu se silnou ruskou národností nyní, kdy ruská národnost, bohužel, ještě stojí na nízkém stupni kulturního vzdělání a národního uvedomění, bylo pro nás všeobecným úpadkem, nemluvě již ani o tom, že jsme jako Češi nemáme práva a nesmíme ochuzovat svůj malý český národ.

Chraňme svůj jazyk, jenž bohužel, již i tak značnou polohou národa a stále se znešvářuje. Chraňme vše, co novou silu vlevá naše národní tělo, co obnovuje naše staré šaty, chraňme a podporujeme naší školu. Zádná slovenská významnost nemůže omlouvat snahy odnárodnovací, žádný rozumný člověk se nezefektivní k tomu nejmilejšímu bratrů své lidstvě důstojnosti a proto dbejme, abychom udrželi v čistotě svou rodinou řeč, abychom zachovali svoji národní svárentnost v Rusku tak dobré, jako to děláme tam, kde místo bratrských a přátelských tváří vidíme vůči sobě nevýčitelně neprátele naší řeče — Němce. Pamatujeme při tom též, že nikdo nevyžaduje od nás, abychom se zrekli své řeče a že muzeičnost a škodlivost udělení cestiny v Rusku a zachování české národnosti hlasají hlavně odrodilcům z našich rad a pak ti, kdo z nacionálního dělání klesly a pravého národnostního smýšlení ve skutečnosti ani nemají.

čeným jsem se třetího příkladu popis naší stroměckové slavnosti. Učinil jsem to však zůstaly myslné, poněvadž právě tato slavnost je světlym bodem v závěru slavné smutných zpráv o vzrušujícím úpadku národního vědomí našich Čechů a úpadku českého ducha na Rusi. Český jazyk a dobré české mravy jsou dnes již v zárceném statkem jen dědum a dědum! V rukou naší české mládeže již nevidíte českých knih a českých novin. Česká kniha jim vypadala z rukou a objevily se v nich karty a láhev s vodou. Je to hrozný, neuvěřitelný zjev, ale ohrožuje, zjev častěji a častěji se pakující a stávající se pravidelně.

em. Zatím co v nižších vrstvách žádají alkohol vybojový jdu a pědu a ubijeji národní české vědomí, smáhem ubývá nám inteligence. Inteligence až na malou výjimkou se porušují, a dnárodňanské své ani neomlouvá. Vysvětluje je pouze tim, že za trátu svého čeství dosáhla výše vzdělání v ruských školách. Těžko arci za podobných okolností věřit v budoucnost naší české věty na Rusi, těžko věřit, že tu se udržíme jako Češi nefilozime-li všechni ihned ruce k praci, nezasadíme-li se, aby v aždem českém středu vyrostla česká škola, jež by stila naše národní vědomí, jež by v útlárděcká děti vstěpovala lásku k české řeči a k českému národu ubec.

Velký ruský básník Někrarov, jehož 35leté výročí umrtí právě tyto dny vzpomíná ruský rádě, řekl: „Jin noc tmavější, než jasné hvězdy září“. A právě toto, že naše československá obloha je tak tmavá, tím září ještě na ní víceméně všechny svítí. Česká škola kijevská v tom větším dílem musíme být učiněna pro všechny, kdo počují o její držení a o její rozvoji. Ukořeně české školy musí být, aby zachovala mládeži netolikou řeč a národnost, nybrž aby vyvolala v ní víc touhu po vysílení vzdělání, aby mohla vítězně soutěžit se kolou ruskou. A vše co je, je

iděli na stroměckové sílavy kijevské české osady, což důvodně jindy, když přicházíme o styku se školou vydržovanou polkem Jan Amos Komenský a přesvědčuje, že směr, zvolený nám učitelem Bončekem je plně správný. Při přestupovaní naší základní školy do jiných škol vždy ukázalo, že žáci pánd řeckové byli lépe a důkladněji připraveni než dítky, které úkonem ruské školy se stejným programem.

Nuž a nyní krátké o samotné žádatelství. Po vyčerpání programu stromek zazářil nesčetnými větly a ze všech dětských hrdce zavznělo udívence: „Ah! Jako to bohatství na stromku! Co tu hráček, co lahůdku! Kijevský ženský stromek bývá vždy dosti bohatý, ale letosň značně předil své předchůdce. Co tu rozmanitých hráček užitečných předily botičky, sátečky, učebné omáčky a jiné. A jak zářily raky dětem, když dostalo se jim dětských nožiček a nituček, že m poslal pan Eduard Brabeck jakou radost měli zase jimi ze pijnajívek a cenných hráček, a letených čepiček, kterými v rojnosti je obdařil pan Ortajitel zlatnického a hodinářského obchodu pan Zedník i přispěl bohatým dárkem ve způsobu anůnčík, medajlonků a hodinek. Dárků bylo takové množství, že při nejdřejší nadile nebylo být rozdaný a část jich byla ponechaná pro příští stromekovou slavnost. Dárky od pana Zedníka pak byly rozhryány v loterii a vynesly po žadatelstvu 50 rublů, což bude výkonným vkladem pro stromekový fond na příští rok. Jak obvykle tak i letos některí krajané přispěli peněžitým obnosy, mezi jinými paní Božena Lysá, která vždy projevuje tolik učestnosti pro českou věc v Kijevě, darovala 10 rublů, pan K. Ba-

Dlužno připomenuť, že naška při stromeckově slavnosti byla pouze doplňkem k nadíle, která před 14 dny byla provedena v české škole panu J. Boučku. V kijevské české osadě se stáhl zvyk, že za dvě tři neděle do vánoc se chudší děti podají potřebnými, užitečnými věcmi. Jedno dítě dostane šaty, druhé obuv, třetí prádlo, rukavice, šperky atd. Každý obdrží dle potřeby. Mnohem dítěti je tak možno aby slušné odeno se súčastnilo stromeckové slavnosti. Mezi jiným bylo rozdáno 15 párů botek, 2 oděvů atd.

Po rozdělení dárků byly zahajeny dětské tance. Všechni fitomni setrvali dlouho v představě zábavě při zákusech a čají. Užněho pečiva byla taková hojnost, že děti si odnášely domů obrovskou výslužku jako celé vánoční a hojnost kolačů. Slavnostním pítomní, jak jsme se minili, četní členové české i jilevské osady. Bylo jich tolik, že jmenovali každého zvlášť až do prostro nemožno. Rozumí se, že všechny sestře a bratři, otcové, sestry, ani otec českých dětí k jilevských, „předseda českého spolku Jan Amos Komenský, pan Jindříšek, Jeníš se těšil začleněné pozornosti všech přítomných a zvláště dítěk, které vše vědě, že mají v něj nejvíce a nejoddanějšího přítele. A jednoho hosta však upozornil a zvlášť. Minimě paní Divišovou, bývalou slečnu Spikovou, která po dvouletém pobytu v daňci Sibiři, zavítala zase do jileva, aby se u rodiče ztrávila inoční svátky. Slečna Spiková byvala učitelkou české školy jilevské, pomocnicí pané Boucovou a svou činností zanechala nejlepší památku v dětských dečích. Byl to skutečně vzrušující okamžik, když paní Divišová se objevila v Sokolovně. Ze stran hrnuly se k ní dítěta a každá se scházela, aby polibit svou „slečnu Spikovou“. Bylo to taková vídání, jak děti skoncují v roce.

eným kruhem kolem své bývalé učitelky, přítelkyně, ani na vilu ji neopouštěly a stále se mi lichotily. Velkou zásluhu učiteli, který dovede vyvolat věřnost v srdci dítěte a věříme, paní Divišovou takto všechností byla nejkrásnější odpalovač její zdárna působnost ve škole za lásku, s kterou vždy vedla dobrému svěřené dítky. Takhoto věřnosti je nad každou povadlost a uznaní!

Naše hroby.

Smutný osud krajana. Krátec svátky se roznesla v kijevě české osadě zpráva, že dobrým všem kijevským Cechům, dleřím a hoří pan Jindřich Spráchal skončil samovraždou. Jenž zvesnulého, jenž sam se rozlil pterušití ní svého života, i tragický a zasluhuje obširnější zmínky. Pan J. Spráchal přišel do Kijeva, jakožto mladý sestřičky holičský pomocník. Zdálo se mu, že by mohl v Kijevě časem řidit větší obchod a vstoupil do spolek s jedním Rusem, jenž měl svůj vlastní nevelký obchod na Kreščatku čís. 43. Nejdříve se však ukázalo, že jeho společník jej oklamal, že vézel uši v dluzích, a že obchod prohlížet měl být dan do drážby. Pan Spráchal měl takto přijít o své vlastní polovičku. Obrátil se k krajánům a jeden z nich zapříčíl obnos, aby mohl dlužného společníka zaplatit a dne pracovat. Byl činný a snažil se výsledek toho byl, že obvod jeho zkvetal a nutno bylo rozšířit. Za několik měsíců sešel s vhodnější mistností na Funduklejské, ale ani zde byl plně spokojen. Měl velké touhy a zamýšlel zafidit holřinu kadeřnický závod, jakého v

jev dosud nebylo. Chtěl pracovat ve velkém slouhu a poněvadž mu nedostávalo kapitálu do čaktu, obrátil se o výpomoc známému našemu krajanu pá-
ži, který mu větší obnosy zajišťoval. Tímto způsobem v Passau-
vznikl pěkný český kadeřnictví-
závod s mužským a dámským
léčením, který bylo lze pokla-
dat za nejpřednější v Kijevě. Pan
Spráchal pracoval velice dobré,
i příjemlivý a podnikavý, tak-
během necelých dvou let mohl
i dluh zaplatit. Obchod jeho
větál a dával majiteli značný
príjem. Stálá touha po rozšíření
vodu, po skvělejší budoucnosti
měla panu Spráchala k tomu,
aby při svém obchodě zřídil no-
vý oddílení. Domníval se, že v
nově budově prosporovat obchod
vlasy a celé se oddal provede-
ného nové myšlenky. Stěstí
když jej záčalo opouštět. Do-
bodu s vlasy je potřeba mno-
ho peněz a těch se nedostávalo.
Dodal po finanční tísni a chtěje-
c z ní dostatí pracoval horečně
v stálém nervovém napjetí,
když jej krutá rána. Ranila jej
dvice, za niž nasledovala delší
vřová choroba. Po dobu dlouhé
moci dlouhy rosty a obchod
zhlásil. Když majitel musel jít do
náocnice, paní Spráchalová ne-
chala s to sama udřet obchod a
oddal jej. Po částečném vyzdá-
ní odejel pan Spráchal se svou
rodinou k svému tchánovi, panu
Kupkovi, do Chorvatska, aby se
zotavil. Nebyl však zvyklý
vinnosti a když se mu zdalo,
že je již zdrav, vrátil se zase do
síny, aby se zbytek peněz,
mu zůstaly po prodání obcho-
du, počkal s se zase o založení
svého vlastního. Navštívil různá
holírny v jižním Rusku. Otevřel
holírnu v Jekatěrinoslaví, ale
stejně jej opustilo. Ztratil vše, co
měl. Jel opět do Kijeva a otev-
řel malou holírnu na Vasilkovské
ulici. Myslel, že se mu podaří
zvolna zase vytvořit něco vět-
šího. Energie však již byla
všechny, Spráchal, a běžnou pracou

val, že nemůže více úsilovně pracovat. Viděl jasné, že se na vlastní nohy nepostaví, že nebudou moci zaopatřit své ženě a hočovi slušnou budoucnost. Nevrátil vice v sebe a nevida jiného východu, zounal si. Jednoho dne odešel do lázní a vice se nevrátil. Vzal si zvláštní kabinku, zavřel se a příjal tam cyanakium, které rázem učinilo konec jeho životu. Přibuzní nic nevěděli o jeho skonu. Teprve na druhý den z novin se dozvěděli, že jakýsi muž se otrávил a po datozu na policii se přesvědčili, že je to p. Spráchal. Zesnulého doprovodili k hrobu četní známi a přáteli. Pokoj budí popel jeho! Upozornujeme krajany, že odchodek po zesnulém převážela jeho vdova paní Ludmila Spráchalová a doufáme, že krajana a zvláště krajanky hrajně budou navštěvovat závod paní Spráchalové a umožní ji těžký boj o existenci. Je to povinnost krajanská a lidská vůle.

Samovražda K. Chotěborského. Smutnou a překvapující zprávu jsme obdrželi ze Zdobnic. Na první den Vánoční svátků skončil tam samovraždou pan K. Chotěborský, majitel strojních dílen, již poslední dobor rozšířil slevárnu. Nemácej přesných zpráv o příčinách, jež pohnuly

pana K. Chotěborského k tak hroznému činu, zdržíme se jakykoliv úsudků, pokud neobdržíme podrobnejšího vysvětlení. Smrt jeho byla hrozná. Zesnulý si vpálil kuli do hlavy (za uchem) a přložil hlávek revolveru tak blízko že plyny vnikly do hlavy, roztrhl lebku a mozek vyletévan.

Tragický skon pana Špráchala a Chotěborského nevolky mu si příměl každého, aby se pozastavil nad tímto smutným zjevem. Oba byli lidé příjemní a pracovití. Smrt jejich zavinily různé příčiny, ale přece jen příčiny ty nemohly být dostatečné, aby přinutily lidé silně vše samovolně zničit svůj život. Jen slabý neb abnormalní člověk může se dopustit něčeho podobného. Dostali jsme poslední dobor zprávy z některých osad, že i tam se vyskytuje případu samovražd, neznamenávaly jsme je však pouze proto, že nám byly zaslány dopisovatelé, jež neznaí a že se nám nezdaly dosti věrohodní. Podobné zprávy můžeme uveřejnit jen tehdy, když byly podepsány našim důvěrníkem nebo starostou obce. V Rusku nyní zůstává epidemie samovražd a, nedej Bože, aby epidemie tato začala řadit i mezi námi.

VÁLKA.

Mirové porady.

Londýn 28. prosince. Podle zpráv z Cařího radu možno očekávat odvolání tureckých delegátů a znamitní zprostředkování velmoci. Državu nadřídí při balkánském spojenectví a některé z nich dokonce chtějí zastrašovat Turecko možskou demonstraci.

Výsledky porad zástupců velmoci udržovaný jsou v tajnosti. O Drinopolu již prý se velmoci dohodly a to ve prospěch spojenectví. Velmi spornou je otázka o Egejských ostrovech.

Rumunsko a Bulharsko.

Moskva 28. prosince. Ve sofijských politických kruzech obviňují Rusko, že prý podporuje Rumunsko. Panuje zde obava, že Rumunsko obsadí příští týden celou řadu pohraničních měst. V Paříži studují Rumuni byly vyzváni vrátit se domů k nastaupení vojenské povinnosti. Dospud vedeny jsou rozhovory o požádavcích Rumunska mezi Dánevem a Takioneskym, jež vyměňují četné telegramy s Bulharskem. Bývalý rumunský ministr vojenství Filipesku odejel do Cařího radu.

Videň 29. prosince. Zde panuje přesvědčení, že rozhodné slovo v bulharsko-rumunském konfliktu patří jen caru Ferdinandovi.

Moskva 29. prosince. Rumunsko se rozhodlo, jestliže Bulharsko do 48 hodin nepřistoupí na rumunské požadavky, prohlašít všeobecnou mobilizaci. Dosud mobilisováno na 300.000 mužů. Bulharské časopisy piší předráždění. Příjezd rumunské delegace do Cařího radu má rozhodně význam politický. Delegace přivezla pro sultánovi pismo rumunského krále.

Pořídky Porty.

Videň 29. prosince. Porta rozhodla se nevydati Drinopol až v případě mořské demonstrace a nebo v případě, že by drinopolská posádka se vzdala. Důstojníci turečtí v Čataldži prohlašují, že nedopustí postoupení nějakého území a žádají by byl boj veden až do konce, by byly bud vybojovány krajce ztracené a v případě nepřísného tureckého vojska ustoupí do Asie. V posledních dnech mnoho pozorovat v arsenalech kasárnách v Cařího radě značný ruch. Opevnění kolmě města jsou stále upravována.

pana K. Chotěborského k tak hroznému činu, zdržíme se jakykoliv úsudků, pokud neobdržíme podrobnejšího vysvětlení. Smrt jeho byla hrozná. Zesnulý si vpálil kuli do hlavy (za uchem) a přložil hlávek revolveru tak blízko že plyny vnikly do hlavy, roztrhl lebku a mozek vyletévan.

Tragický skon pana Špráchala a Chotěborského nevolky mu si příměl každého, aby se pozastavil nad tímto smutným zjevem. Oba byli lidé příjemní a pracovití.

Smrt jejich zavinily různé příčiny, ale přece jen příčiny ty nemohly být dostatečné, aby přinutily lidé silně vše samovolně zničit svůj život. Jen slabý neb abnormalní člověk může se dopustit něčeho podobného. Dostali jsme poslední dobor zprávy z některých osad, že i tam se vyskytuje případu samovražd, neznamenávaly jsme je však pouze proto, že nám byly zaslány dopisovatelé, jež neznaí a že se nám nezdaly dosti věrohodní.

Podobné zprávy můžeme uveřejnit jen tehdy, když byly podepsány našim důvěrníkem nebo starostou obce. V Rusku nyní zůstává epidemie samovražd a, nedej Bože, aby epidemie tato začala řadit i mezi námi.

Stav v Drinopolu.

Videň 28. prosince. Zprávy o Drinopolu odporují si značně. Bulharský delegátum bylo sděleno, že Drinopol musí se v několika dnech vzdát. Turecký časopis „Ikdám“ oznamuje, že pověnost naprostou netrpí nedostatkem, takže stav garnisonu je prý dobrý. „Stampa“ naproti tomu tvrdí, že v Drinopolu panuje ohromná bída. Kilogramy chleba stojí 8 piastřů. Za srbskou bitemnou čáru přeběhlo přes 850 uprchlíků z Drinopolu. Turci proto nechtějí vydat Drinopol, poněvadž se tam nachází turecký následník trůnu Jusuf-Izedin a mnoho německých důstojníků.

Albánská otázka.

Videň 28. prosince. V otázce o albánských hraničních Rakousko žádá, aby albánské území obsahovalo i Skutari, Prizren Janinu. Rusko prý rozhodně žádá, aby byl zbyaven okulu k vydávání s Rumunskem. V Rumunsku se domnívají, že Bulharsko zůmnělým chtějí jednání prodloužit.

Pořídky Rumunska.

Bukurešť, 2. ledna. V návoročném vojenském rozkaze krále Karla vyslovuje naděj, že rumunské vojsko v případě potřeby, bude následovat skvělého příkladu svých hrdinských předků.

Král připomíná také, jaká čest

můžeme být dosud dostaváni časopisu.

Užití se tím administrací

značné času a práce, kterou má

slíděním odběratelů, kteří stan

adresu gurníku, osudu a hlavní

pozůstalosti.

Právě svým odjezdem z Cařího radu prohlásil, že zajímavým je rumunský zákon, kdežto předčetl vzduchoplavci přes rumunské hranice a to od 1. ledna do 1. července t. r. Neupřesněnou vzduchoplavci vystraženým známení – ve dne červeného praporce a v noci červené luccerny – budou prostě sestřeleni.

Petrohrad, 30. prosince. Bulharský ministr Todorov v Petrohradě radil se se Sazanovem v otázce státního dluhu tureckého a o možnosti bulharské příjemy. Sazanov doporučil Todorovu rozmluvu s Kokovecem, jenž slibil předvěsti otázky na přetřes v ministrské radě. Podle výpočtu ministra Suchomlinova v Nize, císař německý nemyslí, že by výsledek byla obnovena, kdyby však k ní přece došlo, podle jehož ministrů, Bulharská třeba vysíleni, zvítězí opět.

Atheny, 30. prosince. Tureckého lidstva dnes ráno vypulo z Dardanell řecká eskadra vypula Turkům vstříc. Turci, neodpovídajíce na fecké výstřely, vratili se. Bělehrad, 30. prosince. „Pressureau“ vyvraždí pověsti o zničení dvou srbských oddílů v Dibré Albanci. Při srážkách Albanců se Srby, Albanci částečně byli zatajili, cestačně na útek pronásledováni.

Politika Rumunska.

Moskva, 1. prosince. Dochází sem zprávy, že Rumunsko soustředí své branné síly na dráze Kureš – Jassy. Doprava zboží na dráze Kureš – Kostaná zastavena, následkem usilovné dopravy vojska k Dobrudži. Filippeku vrátil se do Kureše a v doprovodu šefky – paša Rumunske oddíly překročily prý bulharskou hranici. Bulharská zatarašila mínami pobřeží Mramorového moře. Daněv žádá vládu bulharskou, aby byl zbyaven okulu k vydávání s Rumunskem. V Rumunsku se domnívají, že Bulharsko zůmnělým chtějí jednání prodloužit.

Politika Rumunska.

Bukurešť, 2. ledna. V návoročném vojenském rozkaze krále Karla vyslovuje naděj, že rumunské vojsko v případě potřeby, bude následovat skvělého příkladu svých hrdinských předků.

Král připomíná také, jaká čest

můžeme být dosud dostaváni časopisu.

Užití se tím administrací

značné času a práce, kterou má

slíděním odběratelů, kteří stan

adresu gurníku, osudu a hlavní

pozůstalosti.

Právě svým odjezdem z Cařího radu prohlásil, že zajímavým je rumunský zákon, kdežto předčetl vzduchoplavci přes rumunské hranice a to od 1. ledna do 1. července t. r. Neupřesněnou vzduchoplavci vystraženým známení – ve dne červeného praporce a v noci červené luccerny – budou prostě sestřeleni.

Mirné porady.

Londýn, 2. ledna. Podle zpráv z telegrafního kanceláře Reiterovy, rozhodli se balkánské delegáti předložit Portě nota současně s notou, již předložil velmoji Turecku. Rozhodnutu dalej udělal všechny velitele vojsk o pověření přiměti a obnovení výšky. Dále se sděluje, že na

na toto spojenec nabývá platnosti,

až by Turci neuprostoupili na

pozvánky dané velmoji.

Turecku.

Užití se tím administrací

značné času a práce, kterou má

slíděním odběratelů, kteří stan

adresu gurníku, osudu a hlavní

pozůstalosti.

Svaz slovenských akademí.

Při akademie nauk v Petrohradě má být uveden v život svaz slovenských akademí a učených společnosti pro řemeslo, týkající se všech řemesel.

Změny v ministerstvu.

V syndikálních sferách mluví se o odstoupení Sablera, na jehož místu má nastoupit pomocník ministra vnitřních záležitostí Charuzin. Pomočník státního kontrolora Charitonova Nikolajev byl jmenován senátorem.

Svaz slovenských akademí.

Při akademie nauk v Petrohradě má být uveden v život svaz slovenských akademí a učených společnosti pro řemeslo, týkající se všech řemesel.

Reforma volostní správy.

Podkomise o volostní reformě v státní radě dokončila své porady. Volost zůstává jedinou administrativní. Zemské jej funkce zrušeny. Počet zemských hlasných zmínen.

Zpronevěření státních peněz.

Zařízení pro státního dluhu bylo vytvořeno v roce 1867. Od té doby byly vydávány státní peníze v podobě výpůjček a výměn. V roce 1880 byly vydány první státní peníze v podobě výpůjček a výměn. V roce 1880 byly vydány první státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

Nové časopisy v Polsku.

Varsavě vycházejí nové časopisy:

„Polský Humanist“, a „Pole-

miest.“

Sjezd polských lékařů.

Z podkomise o volostní správě

bylo vytvořeno v roce 1880.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn. V roce 1880 byly vydány první státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly vydány první

státní peníze v podobě výpůjček a výměn.

V roce 1880 byly v